

[N. P. Nielsen.]

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om Forslag til Lov om Landvæsensretter. Dette Lovforslag er ligesom Forslaget til Vandløbslov en Samling af forskellige Bestemmelser med enkelte Ændringer.

Der bliver som hidtil tre Instanser: Landvæsensnævn, Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner. Landvæsensnævnet, der erstatter Vandsynet og Hegnsynet, faar et større Virkeomraade, nemlig en Retskreds, i Stedet for som hidtil en Kommune; dog bemyndiges Landbrugsministeren til, hvis han finder Anledning dertil, at dele en Kreds i to Distrikter. Landvæsensnævnet faar Bemyndigelse til som første Instans at træffe Afgørelse i en Del flere Sager, end Vandsynet hidtil har haft, navnlig vedrørende nye Vandløb og Søer. Formanden udnævnes af Amtsrådet, eller for Omraader, der omfatter Købstadkommuner, af Byrådet. I enhver Kommune vælges to Nævnsmedlemmer. En Vandløbssag kan behandles alene af Formanden, hvis ikke Rekvirenten fremsætter Begæring om Medvirken af Nævnsmænd.

Landvæsenskommissionens Virkeomraade bliver fremtidig en Amtsrådskreds i Stedet for som hidtil en Retskreds. Formanden udnævnes af Landbrugsministeren efter Indstilling af Amtmanden blandt Amtets Underretsdommere.

Overlandvæsenskommissionen, hvis Omraade hidtil har været et Amt, foreslaas nu delt i to Omraader: Hovedstaden og Øerne som det ene, og Jylland som det andet. Amtmanden, der hidtil har været Formand, foreslaas nu erstattet af en fast Formand, der skal opfylde Betingelserne for at være Landsdommer. Denne Ændring gennemføres formentlig for at skabe større Ensartethed i Afgørelserne af disse Vandløbssager.

Paa mit Partis Vegne skal jeg med disse Bemærkninger anbefale ogsaa dette Lovforslag til en grundig Behandling i et Udvalg.

Nielsen-Man: De gældende Vandløbslove er meget spredte, og nogle af Reglerne er meget gamle, idet de gaar helt tilbage til Christian den Femtes Danske Lov. Dog er det vel nok saadan, at Hovedbestemmelserne er samlet i Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 med senere Ændringer.

Alene en Samling af de herhenhørende Lovbestemmelser og andre Retsregler er af stor Betydning, og den højtærede Landbrugsminister fortjener Tak for Lovforslaget, der er fremsat til nøje Prøvelse og til grundig

Overvejelse. Det er ogsaa rimeligt, da der her er store Interesser, som skal afgøres, idet den nuværende Vandløbslovgivning ikke slaar til, i hvert Fald ikke paa en saadan Maade, at Afgørelserne altid er tilfredsstillende. Hvis vi ser paa de nuværende Vandløbsretter, maa det siges, at de stort set har løst deres Opgaver godt, og de Mænd, der har arbejdet med disse Sager ud fra de Forudsætninger, de gældende Love har givet, fortjener utvivlsomt ogsaa Tak for deres Arbejde. Men det forhindrer dog ikke, at Tiden kan være inde til at ændre disse Lovregler og paa flere Maader at modernisere Vandløbslovgivningen. Op igennem Tiderne har der Gang paa Gang været rettet Henvendelse til Landbrugsministeriet om Ændringer; der skulde raade Bod paa de Mangler, som Erfaringen har vist klæbende ved Lovgivningen. Flere Gange har Landbrugets Organisationer rejst disse Problemer, og senere er der ved Spildevandsanlæg, kunstig Afvanding og kunstig Vanding rejst nye Problemer, der er søgt løst stykkevis. Men der ved er ogsaa kommet et vist Tilfældighedens Præg over Vandløbslovgivningen.

Det var derfor i høj Grad betimeligt, at Landbrugsministeriet i 1933 nedsatte en Kommission til at overveje samtlige herhenhørende Problemer og at afgive Betænkning, der jo gerne skulde, om ikke følges slavisk, saa dog være retningsgivende for den ny Vandløbslov.

Kommissionen, der var sammensat af Teknikere, Repræsentanter for den kommunale Administration og det interesserede Erhvervsliv, har lagt et stort Arbejde i Opgavens Løsning, og utvivlsomt vil mange af de Tanker, der er udtrykt i Betænkningen, være at finde i den Lov, der til sin Tid kommer ud af Arbejdet. Dermed være ikke sagt, at Rigsdagen ikke selvstændigt skal tage Stilling; det skal den netop. Utvivlsomt besidder Rigsdagen ved sin Sammensætning ogsaa praktisk Kendskab til Vandløbsarbejdet, men derfor er den afgivne Betænkning ligefuldt en Støtte. Landbrugsministeren fortjener Tak, fordi han har fremsat Lovforslaget i Landstinget og derved givet Tinget Lejlighed til et praktisk og sagligt Lovgiverarbejde, en Opgave, som Landstinget utvivlsomt ogsaa har Betingelser for at løse paa vanlig saglig Maade.

Der er mange Interesser, der berøres af denne Sag, især landbrugsmæssige, ved Spørgsmaalet om Afvanding, kunstig og naturlig; ogsaa kunstig Vanding og Overrisling kan maaske i Fremtiden faa endnu større Betydning end hidtil. Afsnit IX, der handler om Pumpeanlæg, har særlig Inter-